

Koliko još bisera možemo isplakati?

Htjela sam još vremena. Trebala sam još snage. Čekala sam, ali vrijeme je curilo kao biseri iz moji očiju. Dan i noć. Ljeto i zima. A onda je otišao.

Sjećam se njegova blijeda lica i tamne kose. Sjećam se mirisa bolnice koji me opijao mjesecima. Sjećam se i njegovih očiju, očiju nade i dobrote. Ali moje su oči bile prepune tuge i očaja, iako je on bio taj koji odlazi. Svojim slabim i hladnim prstima primio je moje lice i rekao: „Skupi svoje biserje i ne suosjećaj. Živi, ali ne zaboravi.“

Te noći, isplakala sam još mnogo biserja.

Sara Cetinja, 2.c
Šk. god. 2019./20.